

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/127/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

201/2012. (VI. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. február 18-án előterjesztett **panaszát** a 2012. június 6-án – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. február 18-án elektronikus úton terjesztette elő a panaszbeadványát, amelyet a Testület felhívására 2012. március 5-én postára adott beadványában aláírásával is megerősített.

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2012. február 18-án 16 óra 40 perckor a feleségével sétált hazafelé, amikor igazolásra szólította fel egy rendőr. A panaszos átadta az iratait, eközben a rendőr – a panaszos szerint csupán feltűnéseltetés céljából – erősítést kért, ezért még 4 rendőrautó érkezett a helyszínre. Ekkora már több száz ember követte figyelemmel, ahogyan a panaszosnak le kellett vennie a ruháit és a cipőjét, és úgy állnia a hóban. Közben a feleségét megbilincseltek. Ezután az egyik rendőr odalépett a panaszoshoz, és a motorháztetőre nyomta a panaszos fejét, illetve kirúgta alóla a lábát. A panaszos hiába kérte a rendőröktől a nevüket és a jelvéyszámukat, a rendőrök azok közlése nélkül távoztak.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A rendőrök távozását követően a panaszos kb. 10 percig öltözködött, majd rohamok törték rá a betegsége miatt. Az igazoltatásról nem készült semmilyen irat, a rendőrök rádión keresztül ellenőrizték az adatait.

Mindezek alapján kérte a panaszos a Testület vizsgálatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A M. városi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszos a kapitányságvezetőnek címzett elektronikus levélben 2012. február 20-án terjesztette elő a 2012. február 18-án vele szemben fogadosított rendőri intézkedéssel összefüggő panaszát.

Az ügyben 2012. március 19-én született elsőfokú határozat, amelyben a kapitányságvezető a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásait nem találta megalapozottnak, ezért a panaszt elutasította.

2) Az alapvető jogok biztosa 2012. április 4-én küldött levelében arról nyújtott tájékoztatást a Testületnek, hogy a panaszos a panaszügyben hozott elsőfokú határozat ellen fellebbezést terjesztett elő, amelyet azonban a biztos Hivatalánál nyújtott be. A biztos az iratot továbbította egyrészt a Testületnek, másrészt az illetékes megyei rendőr-főkapitányságnak.

3) A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2012. május 18-án kelt levelében arról tájékoztatta az ORFK Ellenőrzési Szolgálatát, hogy a panaszos 2012. április 30-án elhunyt.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – **választása szerint** – panasszal fordulhat az intézkedést fogadosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést fogadosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben a panaszos az eljárást fogadosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével a Testület eljárási hatásköre megszűnik.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92.

§-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri. Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét esetben a Testület a rendőrségi iratok megküldésekor, azaz 2012. április 5-én szerzett tudomást arról, hogy a panaszos kifogásai alapján a rendőrségen is indult panaszeljárás, amelyben elsőfokú határozat született már ugyan, azonban jogerőre még nem emelkedett. Ennek ismeretében a Testületnek mérlegelnie kellett, hogy a panaszügy kivizsgálását a rendőrségtől átveszi-e.

A Testület tekintettel arra, hogy a rendőrség a kivizsgálást a panasszal összefüggésben időközben lefolytatta, továbbá az ezt követően történt egyéb eseményekre, úgy döntött, hogy az ügyben nem folytat panaszeljárást.

Mivel tehát a rendőrségen indult panaszeljárás átvételére a Testület nem látott kellő indokot, a panaszügy kivizsgálását nem vonta magához, amelynek következtében nem keletkezett eljárási jogosultsága, így az eset kapcsán hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. június 6.